

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Fructus quinam ex meditatione passionis Christi consurgant. Can. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

aqua possit mortem euacuari, & nulla compassione, nullo amore moueberis? Adde iam, quod ad patiendum desiderans, & ardentissima charitate aestuans, pro te me obruli, adeo ut nemo sit mortalium, qui vitæ suæ tam sit cupidus, tenaxq; amator, quam desiderabunde, hilariterq; meam ipse propter te posui, ut à peccatis, quibus tu obnoxia æternam commerueras poenam mea te morte liberarem. Proinde mirum valde videri potest, quomodo intima animæ tuæ non vulneret, penetretq; gladius compassionis, aut quomodo tantam erga te charitatem considerans, præ amore à te ipsa non deficias, aut quomodo non dilectione iuxta ac compassione tota liquefacta soluaris.

Fructus quinam ex meditatione passionis Christi consurgant.

CANON IV.

HAEC filia continue meditare. Nam huiusmodi passionis meæ meditatio quantos animæ pariat fructus, nemini plenè hæcenus est cognitum. Quippe ^{Passio Christi} quæ liber est vitæ, cui nihil quod ad animæ pertinet eruditione, ^{est ut sit liber vitæ.} deest. Quare si omnes etiam tibi libri, si magistri omnes defuerint & doctores, cura ne hic tibi liber quoque desit. Vnde cum didiceris omnia, virtutem etiam haurias inde eadem perficendi. Hæc ad diuinam sapientiam, & vniuersæ salutis vestræ diuitias via est absolutissima, & maximè tuta, nec minus etiam cõspendiosa. Siquidem in prosperis deprimit, erigitq; in aduersis, adeo ut nec fausta attollant, nec aduersa deiciant. Vbiq; hominem (utpote qui intra se meam habet imaginem) temperat, atq; circa ea quæ alioquin animus aut horret, aut amat nimium, componit: & quasi in lance virtutum statuens, inter dubios variosq; rerum euentus æqualem, immutabilemq; seruat. Quid enim tam horrendum, aut quid pro meo amore non subeundum, si amara horrendaq; in mentem veniant, quæ pro te vltro Deus homo pertulit? Atque è diuerso, quid tam desideratum, quid tam potest esse iucundum, à quo (si ita mea poscat voluntas) ut contineas, mea ipsius passio considerata, non facillè animum reuocet? Beata igitur ac verè beata fueris, si in tuis oculis viua semper mei versetur imago, simul quidem nunc terrens, nunc erudiens, hic vetans, ibi alliciens. Vnde fiet, ut absque magno negotio peccata in te corrigantur, vitia curentur, & deficientur virtutes, crescant merita, mea augeantur dona, totusq; homo tuus interior in me transformetur. Ad hæc alia vtilitas non inferior, quod cum mors mea redemptio tui, tuaq; sit satisfactio, hanc meditando semper tibi potes applicare, atque omni tēpote huius intra te fructum recipere. Quod quàm sit tibi necessarium, quamq; vtile, vel inde liquet, quod sicut te omni penè momento peccare compertissimum est, ita etiam certissimum, ne minimum quidem delictum manere impunitum. Cum vero tonset, nulla prorsus vel parua quæpiam posse iniquitate per se expiari, grauiusq; delinquentem acerbior maneat poena, quanto putas tempore illorum durabit purgatorium, tamen si in fine vitæ venia obtenta, infernam euaserint, qui grandibus innumerisq; peccatis onerati, ad purgatorium ignem delictorum molestissimam sarcinam hanc secum deferunt adhuc purgandi? Heu quando illius expiatio consummatur, qui ad locum rigoris atque iustitiæ vadit purgandus. Quando ærumnæ & miseriæ eius terminabuntur, quando iam tempus miserendi defecit? Nonne satius foret prudenti nunc uti consilio, quamdiu loco & tempore estis vbi mea circa vos adhuc miseratio choruscet ad expiationes vestræ thesaurum, id est, ad me accede-

Vuu 3 re, in-

Passio Christi
sicut sit the-
saurus.

Purgatorias
penas quo-
modo hic
soluamus.

re, indeque haurire quo debita soluantur omnia? Thesaurus hic mors & passio mea est, quam iugi recordatione tuam potes facere, atque plena fide in satisfactione omnium debitorum tuorum pro te mihi offerre, idque haud quamquam inanimiter, si tamen in te à peccatis perfecta fuerit auersio, & nihilo secius in deficientis studium vitæ correctioris. Posses namque adeo vehementer de offensione mei dolere, adeoque humiliter de te sentire cognoscendo aliud remedij tibi nihil superesse, quam in passione mea. Posses etiam adeo feruenter pro reconciliatione, gratia atque amicitia mea instare, adeoque ab omni te peccato auertere, cupiendo meam iniuriam omnem in te vlcisci, & ab omni deinceps offensione abstinere, vt vno hic momento, vna gemitu deleas, pro quo mille annis in purgatorio fuisses crucianda.

*Moriturus vt ex passione Christi sua debita soluere sese que ad mortem
preparare, vulnera item Christi animæ suæ vehementer
imprimere, secureque mori vti debeat quisque.*

CANON V.

Moriturus
quæ agere
debeat.

Vulnera
Christi quo-
modo ani-
mæ impri-
menda tem-
pore mortis.
Luce, 11
Ioan 16
Monendum
quinam se-
cusc.

OMni igitur tempore, potissimè circa extrema vitæ, quando iam rationis faciendæ instat exactor, nec est vnde satisfacias, ad hæc misericordix & miserationum mearum arcam recurre, vt debita tua cuncta inde soluendo, secunda moriaris. Quapropter quando iam emigrandi accedit hora, vt ere hoc consilio: Sumptis deuote Sacramentis huic tempori congruis, quibus gratiam meam applicare hominibus statui, admoue passionis meæ id est crucifixi imaginem corporeis si ad manum fuerit) aut cordis oculis contemda. Hanc amplectere, deosculare, totumque interiorem hominem in mea rosea sanguinolentaque vulnera imprime, orans vt immensitate miserationum mearum ac sanguine te meo roseo à cunctis iniquitatibus lauem & mundem. Dic quia meam diuinam bonitatē sic decet, vt misericordia mea clarior copiosiorque in magna (vt tu es) peccatrice manifestetur, nihil sordidum, nihil non mea virtute expiatum relinquam. Freta itaque hac benignitate mea, freta mea promissione, quam nihil in meo nomine petatum pollicitus sum non exaudiri, plena fide, integritateque fiducia proice te in me, qui te non possum abiicere, desiderans vt tecum quemadmodum ipse voluero, faciam in tempore & æternitate, idque ad gloriam meam sempiternam. Si hoc modo vulneribus meis immersa, totam te in cor meum proieceris, si totam resignaueris, si meæ innixa prouidentix & benignitati, totam te inquam, mihi commiseris atque reliqueris, qui fidelissimus atque perpetuus amator tui sum, secunda morere neque enim habeo, qui me tibi negem. Secunda igitur ad me non aliter ac ad piissimum patrem egredere, non tamquam carceri mancipanda, aut longo post tempore castiganda, sed inter suauissimos meos amplexus fouenda, ac à me neuiquam separanda. Cæterum ne ad hanc gratiam (quæ vere singularis, est & paucis datur morituris) frustra aspire, cura nihilo minus, dum visis, à peccatis muncari, & diuinum meum beneplacitum pro virili in omnibus obedienter amplecti, vt in morte quoque hac gratia digna inueniaris. Et hæc filia dicta pro morituris sufficiant. Ad fructus alios quos dicere cœperam redeundum est.

*Cruce que quomodo ve sit cuique quotidie portanda vsus creaturarum
qui sumendus: sensualitati que moriendum.*

CANON VI.

Itaque